

uden Kommunalbestyrelsens Samtykke, medmindre der har fundet en Stigning Sted som nedenfor anført henholdsvis af Præste-, Degne- og Klokkerpengene, udregnede efter de hidtidige Regler, og af Vederlaget for Højtidsofferet, beregnet som i § 28, 3die Stykke, angivet.

Til Oprettelse af et nyt Sogn skal denne Stigning udgøre mindst 9 000 Kr.

For Københavns Vedkommende skal denne Stigning være sket i Forhold til Gennemsnittet af de nærmest foregaaende 5 Ligningsaar. For Frederiksbergs Vedkommende regnes det Grundbeløb, udover hvilket Stigningen skal være sket, til 48 000 Kr.

6te Afsnit.

Lovens Ikrafttræden.

§ 34.

Denne Lov træder i Kraft den 1. April 1920.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

I Lov indeholdende nogle Bestemmelser vedrørende Folkekirkenes Præsters Lønningsforhold af 14. Marts 1913 § 2 er det forudsat, at der ved kongelig Anordning skal foretages en Regulering af Præstembederne i København og paa Frederiksberg, saa vidt muligt med Alderstillæg og henholdsvis gennem Fordeling af Præstepengene i Henhold til Lov af 14. April 1904 og gennem Fordelingen af Vederlaget for det paa Frederiksberg afløste Højtidsoffer. Medens det vel var muligt, og ogsaa blev gennemført, at foretage en foreløbig Regulering, saaledes at ingen Sognepræst eller residerende Kapellan i København eller paa Frederiksberg blev lønnet ringere, end tilsvarende Embeder i laveste Lønningsklasse efter den ovennævnte Lønningslov blev lønnet med udenfor Hovedstaden, ansaa man det ikke for muligt alene ved en Omregulering af Præstepengene i København eller Omfordeling af det afløste Højtidsoffer paa Frederiksberg at foretage en almindelig Regulering, hvortil kom, at Ordningen af heie Lønningssspørgsmaalet i København og Frederiksberg ikke var fastsat ved Lov,

men var overladt Administrationen. Det var da Ministeriet klart, at en almindelig Regulering og en Omordning af Lønningsforholdene ikke lod sig gennemføre uden i Forbindelse med en Afgørelse af Spørgsmaalet om Afløsning af Offer og Akciden- ser, og da der derhos ved § 4 i fornævnte Lov af 14. Marts 1913 var givet Ministeriet Bemyndigelse til at bestemme, at Afløsning af Offer og Akciden- ser i København og Frederiksberg skulde finde Sted, naar Flertallet af Menighedsraadene havde udtalt sig herfor, ligesom Ministeriet var bemyndiget til at fastsætte Vilkaarene for Afløsningen efter forud indhentede Erklæringer fra samtlige Menighedsraad og fra Kommunalbestyrelserne, fandt man, efter at Menighedsraadene i København og paa Frederiksberg i Princippet havde givet en saadan Afløsning sin Tilslutning, Tidspunktet belejligt til at optage saavel dette Spørgsmaal som Spørgsmaalet om en almindelig Regulering af Lønningsforholdene.

Til at overveje disse Spørgsmaal og herunder navnlig ogsaa Spørgsmaalet om, hvorfra de nødvendige Midler til en Regulering af Lønningerne skulde tilvejebrin-